ជំពូកទី ១០
សន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍

Draft

Draft

ជំពូកទី១០

សន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍

យោងលើលទ្ធផលនៃការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមពេញលេញ នៃគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូរបស់ក្រុមហ៊ុន **ដូទីសាយហ្គន-ប៊ិញហឿក (អេស ប៊ី ខេ)** ក្រុមការងារបានធ្វើការសន្និដ្ឋានដូចខាងក្រោម:

១. ដីសម្បទាននេះមានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងតំបន់អាងទន្លេមេគង្គផ្នែកខាងកើតរបស់ប្រទេស មានរយៈកម្ពស់ពី ០-១៣៨ម ទួលរបបទឹកភ្លៀងជាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំពី **១២០៦,១-២២២១,៣ម.ម** សីតុណ្ហភាពមធ្យមប្រចាំឆ្នាំគឺ **១៥,៦-២៩,០អង្សាសេ** ហើយមានរដូវប្រាំងវែងជាង៦ខែ។ ដីសម្បទាននេះស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាប មានសណ្ឋានដីស្មើរាបស្មើ ក្នុងនោះដីដែលមានជំរាលធំជាង **៥,៤៤ដឺក្រេ** មានចំនួនតែ **៨០ហិកតា** ប៉ុណ្ណោះលើផ្ទៃដីសរុប។

២. ដីសម្បទាននេះមានសិលាមេ ០៧ប្រភេទ ក្នុងនោះ **(១)** Basalt មានទំហំ ៥៣៣ហិកតា ឬស្មើនឹង ៥,៨០ភាគរយ **(២)** Conglomerate, breccia មានទំហំ ៦៩ហិកតា ឬស្មើនឹង ០,៧០ភាគរយ **(៣)** Floodplains មានទំហំ ៤៤៥ហិកតា ឬស្មើនឹង ៤,៥៧ភាគរយ **(៤)** Formation of Sandstone and microbreccia មានទំហំ ៣.៨១៧ហិកតា ឬស្មើនឹង ៣៩,២០ភាគរយ **(៥)** No Classified Rock មានទំហំ ១.៤៤៦ហិកតា ឬស្មើនឹង ១៤,៨៥ភាគរយ **(៦)** Pediments មានទំហំ ២.២២៧ហិកតា ឬស្មើនឹង ២២,៨៧ភាគរយ និង **(៧)** Red Terrace (Red Sandstone) មានទំហំ ១២០០ហិកតា ឬស្មើនឹង ១២,៣២ភាគរយ នៃផ្ទៃដីសរុប។

៣. យោងលើលក្ខណៈដើមរបស់ដី និងលក្ខណៈនៃឋានលេខា ដីសម្បទាននេះមានដី០២ប្រភេទគឺៈ **(១)** Grey Hydromorphics មានទំហំ ៨៤២ហិកតា ឬស្មើនឹង ៨,៦៥ភាគរយ និង **(២)** Plinthite Podozols មានទំហំ ៨.៨៩៥ហិកតា ឬស្មើនឹង ៩១,៣៥ភាគរយ នៃផ្ទៃដីសរុប។ យោងតាមលទ្ធភាពផលិតកម្ម ដីក្នុងតំបន់សម្បទាននេះត្រូវបានបែងចែកជា០២ប្រភេទគឺ ដីដែលមានដីជាតិខ្ពស់មានទំហំ ៨២២ហិកតា ឬស្មើនឹង ៨,៤៤ភាគរយ ស្ថិតនៅខាងជើងឆៀងខាងលិចនៃដីសម្បទាន និងដីមានដីជាតិទាបមានទំហំ ៨.៩១៥ហិកតា ឬស្មើនឹង ៩១,៥៦ភាគរយ លាតសន្ធឹងស្ទើរពេញផ្ទៃដីសម្បទានទាំងមូល។

៤. យោងតាមការអង្កេតលើចំណាត់ថ្នាក់ទីជម្រាល (Slope Classification) ដីសម្បទាននេះមានទីជម្រាល ០៥ប្រភេទគឺៈ **ចំណាត់ថ្នាក់ទី១ៈ** ០-០,៥៧ដឺក្រេ មានទំហំ ៨.៦៩៨ហិកតា ស្មើនឹង ៨៩,៣៣ភាគរយនៃផ្ទៃដីសរុប ជាសណ្ឋានដីដែលមានលក្ខណៈរាបស្មើ។ ផ្អែកលើទស្សនៈនៃការអភិរក្សទឹក និងដី ការប្រើប្រាស់ដីតំបន់នេះមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ សម្រាប់ដំណាំស្រូវ ដំណាំកសិកម្ម និងព្រៃឈើ។ **ចំណាត់ថ្នាក់ទី២ៈ** ០,៥៨-១,៦៤ដឺក្រេ មានទំហំ ៥៣៨ហិកតា ស្មើនឹង៥.៥២ភាគរយនៃផ្ទៃដីសរុប ជាសណ្ឋានដីដែលមានលក្ខណៈរាបស្មើ មិនតម្រូវឲ្យមានការអភិរក្សទឹកនិងដីទេ។ ផ្អែកលើទស្សនៈនៃការអភិរក្សទឹកនិងដី ការប្រើប្រាស់ដីតំបន់នេះមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ អាចប្រើប្រាស់សម្រាប់កសិកម្ម និងព្រៃឈើ។ ចំណាត់ថ្នាក់ទី៣ៈ ១,៦៥-៣,២៩ដឺក្រេ មានទំហំ ២៦១ហិកតា ស្មើនឹង ២.៦៨ភាគរយ នៃផ្ទៃដី

Draft

សរុប មានលក្ខណៈចោទបន្តិចម្តងៗ ហើយចោទធំជាងចំណាត់ថ្នាក់ទី២ខាងលើ។ ផ្អែកលើទស្សនៈនៃការអភិរក្សទឹកនិងដី ការប្រើប្រាស់ដីតំបន់នេះអាចមានលក្ខណៈជាការដាំឈើបែបពាណិជ្ជកម្ម វាលស្មៅ និងការដាំរួមរវាងឈើ និងដំណាំកសិកម្ម។ **ចំណាត់ថ្នាក់ទី៤៖** ៣,៣-៥,៤៣ដឺក្រេ ចំនួន ១៦១ហិកតា ស្មើនឹង ១,៦៥ភាគរយនៃផ្ទៃដីសរុប ជាសណ្ឋានដីនេះមានលក្ខណៈចោទល្មម។ សណ្ឋានដីប្រភេទនេះមិនសូវងាយរងភាពរេចរឹលដោយការហូរច្រោះទេ។ ការប្រើប្រាស់ដីតំបន់នេះ គឺសំរាប់ការអភិរក្ស ឬគំរោងដាំព្រៃ (ដាំកៅស៊ូ) ប្រសិនបើអនុវត្តវិធានការអភិរក្សបានខ្ជាប់ខ្ជួន។ **ចំណាត់ថ្នាក់ទី៥៖** ៥,៤៤-៩,១១ដឺក្រេ ចំនួន៨០ហិកតា ស្មើនឹង ០,៨២ភាគរយ នៃផ្ទៃដីសរុប ជាសណ្ឋានដីនេះមានលក្ខណៈចោទបង្គួរ។ សណ្ឋានដីប្រភេទនេះងាយប្រឈមនឹងភាពរេចរឹលដោយការហូរច្រោះ។ ត្រូវប្រើប្រាស់ដីតំបន់នេះ សំរាប់គោលដៅនៃការអភិរក្ស ឬគំរោងដាំព្រៃ តែត្រូវអនុវត្តវិធានការអភិរក្សឲ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួន។

៥. តាមការពិនិត្យទៅលើផែនទីប្រព័ន្ធផ្លូវទឹក បង្ហាញថា នៅក្នុងតំបន់ដីសម្បទាននេះសម្បូរណ៍ប្រភពទឹកស្រទាប់លើជាមធ្យម ដោយក្នុងនោះមានប្រព័ន្ធទន្លេសំខាន់មួយមានឈ្មោះហៅថា ព្រែកទេវ (ចំណុចនិយាមកា ៦៤៣៦៦៥-១៣៧២៦៧០)។ ព្រែកទេវនេះមានទឹកដក់គ្រប់រដូវកាល មានទំហំប្រមាណ ១៨ម ស្ថិតនៅតាមព្រំខាងកើតហូរសំយ៉ុងចុះមកខាងត្បូង និងហូរចេញផុតពីដីសម្បទាននៅចំណុចភូមិស្រែនននៅជ្រុងខាងលិចចុងខាងត្បូង ហើយហូរចាក់ចូលទៅទន្លេមេគង្គនៅត្រង់ចំណុចនិយាមកា ៦១៤៨៣៣-១៣៦៣២៧៣ ក្នុងចម្ងាយប្រមាណ ២២គ.មពីទីតាំងដីសម្បទាន។ ក្រុមការងារបានពិនិត្យឃើញមានអូរតូចៗចំនួន១០ ដែលអូរទាំងនេះខ្លះមានប្រភពនៅខាងក្រៅ និងខ្លះទៀតមានប្រភពនៅក្នុងដីសម្បទានផ្នែកខាងលិច។ មានដៃអូរតូចៗចំនួន០៥ ដែលជាដៃរបស់ព្រែកទេវ មានឈ្មោះគឺអូរធ្យូង (ចំណុចនិយាមកា ៦៤០៤៤៦-១៣៨១៩៧៨), អូរប្រើម ឬអូរព្រាម (ចំណុចនិយាមកា ៦៣៩៥៧៣-១៣៨១២៦៨), អូរឈ្លូង (ចំណុចនិយាមកា ៦៣៨២៩៦-១៣៧៩៣០១), ព្រែកព្រួស (ចំណុចនិយាមកា ៦៣៨៤៩៨-១៣៧៨៣០៥) និងអូរក្រុង (ចំណុចនិយាមកា ៦៤១៥៦១-១៣៧២៦៧០) ដែលហូរពុះកាត់ព្រំដីសម្បទាននៅភាគខាងជើងឆៀងខាងលិច ខាងលិច និងខាងត្បូង។ នៅខាងក្នុងដីសម្បទាននេះ អូរដែលមានទឹកគ្រប់រដូវ មានប្រវែង ៩៥៩ម៉ែត្រ និងអូរដែលគ្មានទឹកនៅរដូវប្រាំងមានប្រវែង ៥៦.៩៣៣ម៉ែត្រ។

៦. នៅក្នុងរយៈពេលនៃការវាយតំលៃអំពីអេកូឡូស៊ី និងពាណិជ្ជកម្មរបស់ព្រៃបានបញ្ជាក់ថា ស្ថានភាពអេកូឡូស៊ីនៅក្នុងតំបន់នេះត្រូវទទួលរងការរំខានធ្ងន់ធ្ងរ។ ឈើដែលមានតម្លៃពាណិជ្ជកម្មត្រូវបានដកហូតស្ទើរតែទាំងស្រុងអស់ហើយ។ ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង បច្ចុប្បន្នប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងតំបន់កំពុងតែប្រមូលផលឈើធ្វើកប្រភេទឈើលេខ-១ ពីក្នុងព្រៃល្បោះ ដែលការប្រើប្រាស់នេះអាចបញ្ជាក់អំពីការធ្លាក់ចុះដ៏ធ្ងន់ធ្ងររបស់ឈើពាណិជ្ជកម្មនៅក្នុងតំបន់នោះ។ ចំពោះប្រភេទឈើលេខ៣ និងឈើក្រៅលំដាប់ថ្នាក់មាននៅសេសសល់បង្គួរតែក៏ពុំមានអង្កត់ផ្ចិតធំដែរ។ ការសិក្សាអំពីការប្រែប្រួលស្ថានភាពសារពើរុក្ខជាតិក្នុងតំបន់សម្បទាននេះក្នុងចន្លោះឆ្នាំ ២០០២-២០១០ បានបង្ហាញថា: **ឆ្នាំ២០០២** : តំបន់គំរោងវិនិយោគនេះមានសហគមន៍សារព័ន្ធរុក្ខជាតិពីរប្រភេទគឺ ព្រៃល្បោះនិងដីគ្មានព្រៃ។ **ឆ្នាំ២០០៦** : តំបន់សម្បទាននេះមានសហគមន៍សារព័ន្ធរុក្ខជាតិបួនប្រភេទគឺ ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង ព្រៃល្បោះ ព្រៃគុម្ពោតស្ងួត និងដីគ្មានព្រៃ។ **ឆ្នាំ២០១០** : តំបន់សម្បទាននេះមានសហគមន៍សារព័ន្ធរុក្ខជាតិបួនប្រភេទគឺ ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង

Draft

ព្រៃល្បោះ ព្រៃគុម្ពោតស្ងួត និងដីគ្មានព្រៃ។ ដំណើរការប់រែប្រួលនេះមានបង្ហាញជូននៅក្នុងតារាង ៥-៨ ខាងក្រោម៖

តារាង៥-៨៖ ដំណើរប្រែប្រួលស្ថានភាពនៃការប្រើប្រាស់ដី និងគម្របព្រៃឈើរយៈពេល៨ឆ្នាំ

ប្រភេទព្រៃ	២០០២	២០០៦	២០១០
ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង (ហិកតា)	-	២៩៩	២៩៩
ព្រៃល្បោះ (ហិកតា)	៩២៤៩	៨៨៣៤	៧០៤៣
ព្រៃគុម្ពោតស្ងួត (ហិកតា)	-	៧២	៧២
ដីគ្មានព្រៃ (ហិកតា)	៤៨៨	៥៣២	២៣២៣
សរុប	**៩៧៣៧**	**៩៧៣៧**	**៩៧៣៧**

៧. តាមលទ្ធផលនៃវិភាគខ្យល់បង្ហាញថា នៅក្នុងចំណោមប៉ារ៉ាម៉ែត្រទាំង ១៣ ក្នុងនោះមាន O_3, CO, NO_2, S_2O, TSP, PM_{10} និងសម្លេង គឺស្ថិតក្រោមកម្រិតបទដ្ឋានជាតិសម្រាប់ការបំពុលខ្យល់ និងបរិយាកាស។ ដោយឡែកចំពោះប៉ារ៉ាម៉ែត្រ TSP, PM_1, $PM_{2.5}$, NOx, H_2S, CO_2, Solar Radiation នៅមិនទាន់បានកំណត់នៅក្នុងកម្រិតបទដ្ឋានជាតិសម្រាប់ការបំពុលនៅឡើយ។

៨. តាមលទ្ធផលនៃវិភាគទឹកអណ្តូងក្នុងការដ្ឋានក្រុមហ៊ុន បានបង្ហាញថា៖ បរិមាណកូលីហ្វម និងបាក់តេរី ដែលពិនិត្យឃើញមាននៅក្នុងទឹកអណ្តូងគឺខ្ពស់ (2.000/0 និង 385/100 ដោយឡែកៗពីគ្នា)។ គុណភាពអ៊ីយ៉ុងអ៊ីដ្រូសែន pH = 6.64/6.50-8.5 ស្ថិតក្នុងចន្លោះស្តង់ដារ។ ភាពចម្លងអគ្គិសនី (EC) គឺមានចំនួន 116.0µs/m/NV ពោលគឺខ្ពស់ជាងកំរិតស្តង់ដា.1 ចំណែកឯថាវរូប០៣ទៀតមានដូចជា: Total Disolved Solid (TDS) និង Total Hardness ($CaCO_3$) មានបរិមាណ 0.00/5.0, 94.00/800.0 and 49.72/300.0 ពោលគឺ មានបរិមាណទាបជាងកំរិតស្តង់ដារ។ ចំណោមថាវរូបគីមី១៥មាន Chloride (Cl), Sulphate (SO_4), Flore (F), Nitrite (NO_2), Nitrate (NO_3), Iron (Fe), Manganese (Mg), Arsenic (As), Copper (Cu), Lead (Pb), Nickel (Ni), Zinc (Zn), Cobalt (Co), Cadmium (Cd) and Mercury (Hg) មានបរិមាណទាបជាងកំរិតស្តង់ដារ។ ដោយឡែក Cobalt មានបរិមាណ 0.003mg/l (ខ្ពស់) ប៉ុន្តែ ថាវរូបនេះនៅមិនទាន់មានកំណត់នៅក្នុងកម្រិតស្តង់ដារគុណភាពទឹកផឹកថ្នាក់ជាតិរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និង សិប្បកម្មនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទេ។

៩. បរិមាណ TSS និង TN មានកម្រិតខ្ពស់ជាងបទដ្ឋាន ស្តង់ដារទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍ជីវៈចំរុះនៅក្នុងទឹក និងការពារសុខភាពសាធារណៈរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល។ លទ្ធផលវិភាគទឹកបង្ហាញថា TSS នៅក្នុងសំណាកទី ២-៥ មានចំនួន ៥៣-៣.៥ដង ចំណែកឯ TN នៅក្នុងសំណាកទី២ មានចំនួន ១៣,៥-២.២៥ដង ច្រើនជាង។ កំណើនបរិមាណថាវរូបទាំងពីរនេះនៅក្នុងសំណាក់ទឹកអាចពន្យល់បានថា ដោយសារការយកសំណាកទឹកនៅក្នុងរដូវវស្សា (ការហូរច្រោះនាំទឹកឡើងករកល្អក់) និងការប្រើប្រាស់ជីអាសូតលើសកម្រិត។

១០. ដីរបស់ក្រុមហ៊ុន **ដូទីសាយហ្គុន-ប៊ិញហ្វឿក (អេស ប៊ី ខេ)** ជាទូទៅមាន សណ្ឋានជាដីដែលកំណត់អំពីកម្រិតនៃការចាក់ឫស ការរីកធំធាត់របស់ឫស លទ្ធភាពក្សាដី និងទឹក ការដកដង្ហើមរបស់ដី ដូចជាមាន

Draft

បរិមាណគ្រួសច្រើន, ជាដីបៀមទឹក សម្បូរណ៍ថ្មរីង (Plinthite or Laterite) ហើយនិងនៅកន្លែងមួយចំនួនជាដីដែលមានល្បាយខ្សាច់ច្រើន។ យោងលើភាពសមស្របសម្រាប់ដំណាំកៅស៊ូ ដីក្នុងតំបន់នេះ ត្រូវបានបែងចែកជា ០៦ប្រភេទ ភាគច្រើនជាដីទាមទារឲ្យមានការកែលម្អ (Amelioration Potential), ត្រូវការប្រព័ន្ធរំដោះទឹក ដី និងប្រឈមនឹងការហូរច្រោះ។ ក្នុងដីទាំង០៦ចំណាត់ថ្នាក់នេះ ដីមានលក្ខណៈសមស្របជាងគេគឺស្ថិតនោះក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទ **B** និង **C1**។ ប៉ុន្តែដីទាំង០២ប្រភេទនេះ មានទំហំសរុបប្រមាណតែ ៥០០ហិកតា ក្នុង០១ប្រភេទប៉ុណ្ណោះ ហើយដីទាំង០២ប្រភេទនេះ មានសណ្ឋានជាជម្រាលដែលមានមុំទាបទៅទាបមធ្យម។ ដីដែលមានស្រទាប់ជ្រៅ ពិនិត្យឃើញមាននៅផ្នែកពាយ័ព្យ និងផ្នែកខាងជើងរបស់ដីសម្បទាននេះ ហើយជាដីដែលមានសណ្ឋានរាបស្មើ និងមិនទាន់ទទួលការសឹកដាច់ឬហូរច្រោះនៅឡើយទេ។ ដីនេះមានទំហំប្រមាណជា ១៥ភាគរយនៃផ្ទៃដីសរុបដែលបានអង្កេត។ ដីដែលមានចំណាត់ថ្នាក់ជាប្រភេទ **C2** មានទំហំសរុបប្រមាណជា ៥ភាគរយនៃផ្ទៃដីដែលបានអង្កេត ហើយស្ថិតនៅរាយប៉ាយនៅទូទាំងតំបន់សិក្សា។ ដីប្រភេទ **C2** ដែលមានទំហំធំគឺ ៧១ហិកតា ស្ថិតនៅផ្នែកខាងកើតនៃដីដែលទើបតែឈូសសម្អាតហើយថ្មីៗ។ ដីដែលមានចំណាត់ថ្នាក់ជាប្រភេទ **D** និង **E** ភាគច្រើនជាដីរាបស្មើហើយលាតសន្ធឹងរហូតដល់ព្រំខាងលិចរបស់ដីសម្បទាន (មានទំហំសរុបប្រមាណជា ២៥ភាគរយ)។

១១. ការសិក្សាអំពីសារព័ន្ធរុក្ខជាតិនៅក្នុងតំបន់សម្បទាននេះបង្ហាញថា មានរុក្ខជាតិប្រមាណ ៧១ ប្រភេទជាឈើខ្ពស់ៗ និង២៩ប្រភេទ ជារុក្ខជាតិស្រទាប់ចម្រុះ មានដូចជាពពួកមើម វល្លិ ស្មៅ និងស្បូវជាដើម ដែលក្រុមការងារបានជួបប្រទះ និងកត់ត្រានៅក្នុងឡូត៍-អនុឡូត៍គម្រូទាំងអស់។ ក្នុងចំណោមឈើទាំង ៧១ប្រភេទនេះមាន ៤៦ប្រភេទ នៅក្នុងព្រៃល្បោះ ៣៨ប្រភេទ ក្នុងព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោងរេចរឹល និង ២៨ប្រភេទ នៅក្នុងព្រៃតាមដងអូរ។ មានឈើចំនួន ១៨ប្រភេទ ក្នុងចំណោមឈើ ៧១ប្រភេទ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាប្រភេទឈើពាណិជ្ជកម្ម។ ប្រភេទឈើទាំង ១៨ប្រភេទនេះរួមមាន៖ ឈើប្រណិត ០៥ប្រភេទ ឈើលេខ១ ០៦ប្រភេទ ឈើលេខ២ ០៣ប្រភេទ និង ឈើលេខ៣ ០៤ ប្រភេទ។ ក្រៅពីនេះ នៅមានប្រភេទឈើប្រមាណជា ២០-២៥ប្រភេទ ផ្សេងទៀត ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងប្រភេទឈើក្រៅលំដាប់ថ្នាក់ទៀតនោះត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាញឹកញាប់សម្រាប់ជាឈើគ្រឿងសំណង់ដូចជា ធ្វើសសរ ក្តារបន្ទះ ឬគ្រឿងសង្ហារឹមជាដើម។

១២. ការសិក្សាបានបង្ហាញថា មានសុកុណជាតិចំនួន៧៩ប្រភេទ ដែលមានចំនួន៣៩១ក្បាល និងតាមរយៈដានជើង លាមក និងស្នាមកាយ ពិនិត្យឃើញមានថនិកសត្វចំនួន០៤ប្រភេទ មានប្រើស ឈ្លូស ជ្រូក និងសំពោច។

១៣. ព្រែកទេរមានត្រីសរុបចំនួន ១៦៥ប្រភេទ ដែលបែងចែកជា ៨៥ពួកផ្សេងគ្នា (តាមលទ្ធផលសម្ភាសន៍ និងការការចាប់ជាក់ស្តែង)។ ប្រភេទត្រីទាំងត្រូវបានបែងចែកជា ប្រភេទត្រីប្រផេះ ត្រីខ្មៅ និងត្រីស ហើយប្រភេទត្រីប្រផេះមានចំនួនច្រើនជាងគេ ដែលមានចំនួនរហូតដល់ ១០២ប្រភេទ។ ប្រភេទត្រីដែលស្ថិតនៅក្នុងអំបូរ CYPRINIDAE មានច្រើនជាងគេនៅតាមព្រែកទេរ។ ក្នុងចំណោមប្រភេទត្រីទាំងអស់មានប្រភេទត្រីចំនួន៦ប្រភេទដែលកម្រនឹងប្រទះឃើញគឺ ត្រីថ្ព *(Pristis microdon)* ត្រីឆ្កុកព្រុយខ្លី

Draft

(*Anguilla Bicolor*) ត្រីច្លុក (*Anguilla marmorata*) ត្រីក្របីមានពីរប្រភេទ (*Bagarius suchus* និង *Bagarius yarrelli*) និងត្រីអណ្ដែងងាំង (*Clarias nieuhofi*)។

១៤. ប្រជាជនមូលដ្ឋានធ្វើការនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ នៅរដូវទឹកឡើង និងរដូវទឹកសំរកនៅខែវិច្ឆិកា។ ភាគច្រើនពួកគាត់ប្រើប្រាស់សំណាញ់ និងមងដែលមានទំហំសំណាញ់ចាប់ពី ២,៥-៥,៥ សង់ទីម៉ែត្រ ដែលមានប្រវែងតិចបំផុត១០ម៉ែត្រ និងប្រវែងវែងបំផុត ៨០ម៉ែត្រ។ ក្រៅពីនេះ ពួកគាត់ប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ផ្សេងទៀតមានដូចជា សន្ទូច ថ្នង លប និងទ្រូ។ តាមរយៈធ្វើការសំភាសន៍បានឲ្យដឹងថា ពួកគាត់នេសាទត្រីជាលក្ខណៈគ្រួសារគ្រាន់តែហូបប៉ុណ្ណោះ ដោយមិនបានលក់នៅទីផ្សារឡើយ។

១៥. យោងតាមឯកសារព័ត៌មានស្ដីពីស្ថានភាពឃុំថ្មីឆ្នាំ ២០១៣ ក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋសរុប ២.១០៥ គ្រួសារ ស្មើនឹង ១០.៩៨៣នាក់ (ស្រី ៥.៤៤៤នាក់ ស្មើនឹង ៤៩,៥៧%) មានជនជាតិភាគតិចព្នងចំនួន ៦៥៧គ្រួសារ ស្មើនឹង ៣.៤២៦នាក់ (៣១,១៩%) ជនជាតិកួយមាន ៨៩៣គ្រួសារ ស្មើនឹង ៤.៤៩១នាក់ (៤០,៨៩%) និងខោញមាន ១៦៦គ្រួសារ ស្មើនឹង ៧៥៣នាក់ (៦,៨៦%)។ តាមឯកសារព័ត៌មានស្ដីពីស្ថានភាពឃុំកន្ទួតឆ្នាំ ២០១៤ បានឲ្យដឹងថា ក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋសរុប ១.៤៨៣គ្រួសារ ស្មើនឹង ៦.៨៦៥នាក់ (ស្រី ៣.៣៩១នាក់ ស្មើនឹង ៤៩,៤០%) មានជនជាតិដើមភាគតិចព្នងចំនួន ៣៦៩គ្រួសារ ស្មើនឹង ១.៩០១នាក់ (២៧,៦៩%) រស់នៅ និងមិនមានជនជាតិកួយ និងខោញឡើយ។ ជនជាតិដើមភាគតិច និងជនជាតិខ្មែរ ដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ដីសម្បទានរបស់ក្រុមហ៊ុន គោរពសាសនា និងប្រតិបត្តិប្រពៃណីរៀងៗខ្លួន ទៅតាមទំនៀមទំលាប់ពីដូនតា ហើយពុំមានជម្លោះក្នុងការប្រកាន់ពូជសាសន៍នោះទេ បើទោះជាគេរស់នៅលាយឡំចម្រុះគ្នាក៏ដោយ។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ ជនជាតិដើមភាគតិចទាំងនេះមានរបរចិញ្ចឹមជីវិតដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលនឹងជនជាតិខ្មែរដែរ និងជាពិសេសមានចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍មួយចំនួន គឺត្រូវបានធ្វើឡើងរវាងជនជាតិខ្មែរ និងជនជាតិដើមភាគតិចទាំងនោះទៀតផង។

១៦. យោងតាមការវិភាគនូវស្ថានភាពជីវភាពរស់នៅរបស់គ្រួសារប្រជាពលរដ្ឋក្នុងឃុំទាំងពីរ បានបង្ហាញថា នៅក្នុងឃុំថ្មី គ្រួសារដែលរស់នៅលើផ្ទះដំបូលប្រក់ស្បូវមានចំនួន ៥៣,៤០% លើផ្ទះដំបូលប្រក់ស័ង្កសី/ហ្វីប្រូមាន ១៧,៤៨% (ក្នុងនោះលើផ្ទះដំបូលប្រក់ស័ង្កសីតិចជាង២០សន្លឹកមាន ១,០%) នៅលើផ្ទះដំបូលប្រក់ក្បឿងមាន ២៩,១២%។ ចំណែកឯនៅក្នុងឃុំកន្ទួតវិញ គ្រួសារដែលរស់នៅលើផ្ទះដំបូលប្រក់ស្បូវមានចំនួន ២៨,៧% នៅលើផ្ទះដំបូលប្រក់ស័ង្កសី/ហ្វីប្រូមាន ៣៩.៧% (ក្នុងនោះលើផ្ទះដំបូលប្រក់ស័ង្កសីតិចជាង២០សន្លឹកមាន ៤,០%) នៅលើផ្ទះដំបូលប្រក់ក្បឿងមាន ៣១,២% នៅលើផ្ទះថ្មមិនមែនបេតុងមាន ០,៣% និងនៅលើផ្ទះថ្មល្វែងមាន ០.១%។

១៧. តាមលទ្ធផលពីការសម្ភាសន៍បានបង្ហាញថា ក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ប្រជាជនប្រមាណជា ២៥,៣% ប្រើប្រាស់ប្រភពទឹកចម្បងដើម្បីចំអិនអាហារពីទឹកអណ្ដូងស្នប់, ២២,៨% ពីអណ្ដូងជីកមានគម្រប, ១,៩% ពីអណ្ដូងជីកគ្មានគម្រប, ៤៣,៨% ពីព្រែកទេរ (សំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋនៅភូមិអាលច ភូមិស្រែនន និងភូមិឡៀរ), ៣.១% ប្រើទឹកភ្លៀង និង៣,១% ទិញទឹករទេះឯកជន។ ដោយឡែកសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ទូទៅ បោកគក់ ងូត និងបរិភោគវិញ ពួកគាត់ ៣០,២% ទៅដងពីអណ្ដូងស្នប់, ១៩,៨% ដងពីអណ្ដូងជីកមាន

Draft

គម្រប, ០,៦% ដងពីអណ្តូងជីកគ្មានគម្រប, ៤៥,៧% ដងពីព្រែកទេរ ស្រះ ឬត្រពាំង ឬអាងទំនប់ទឹក, ១,២% ពីការត្រងទឹកភ្លៀងទុក និង២,៥% ពីការទិញទឹករទេះឯកជន។ ចំពោះការដាំទឹកឲ្យឆ្អិនមុនបរិភោគ ត្រូវបានបញ្ជាក់ពីមេឃុំទាំងពីរថានៅមានកម្រិតទាបជាង ៣០% នៅឡើយ។

១៨. សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋនៃឃុំថ្មី ដែលរស់នៅតំបន់ខាងក្នុងឆ្ងាយពីផ្លូវជាតិ គឺមិនមានបណ្តាញអគ្គិសនីរដ្ឋ ឬឯកជនចូលទៅដល់ឡើយ។ តាមការវិភាគទិន្នន័យក្នុងឯកសារព័ត៌មានស្តីពីស្ថានភាពឃុំថ្មីឆ្នាំ ២០១៣ បង្ហាញថា គ្មានផ្ទះប្រជាពលរដ្ឋណាមួយ ដែលមានតភ្ជាប់នូវបណ្តាញអគ្គិសនីសម្រាប់បំភ្លឺទាល់តែសោះ។ ភាគច្រើនផ្ទះពួកគាត់ចំនួន ១.៤៥៨ខ្នង (៧៣,៤១%) ប្រើប្រាស់អំពូលអាគុយ និងមានផ្ទះចំនួនតែ ៥ខ្នង ប៉ុណ្ណោះដែលប្រើប្រាស់បន្ទះសូឡាទាញយកថាមពលព្រះអាទិត្យសម្រាប់បំភ្លឺនៅពេលយប់។ ដោយឡែក នៅក្នុងឃុំកន្ទួតវិញ ដោយសារពួកគាត់រស់នៅតាមបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ៧ ដូចនេះគឺមានបណ្តាញអគ្គិសនីរដ្ឋទៅដល់ ប៉ុន្តែអ្នកដែលមានលទ្ធភាពតភ្ជាប់បណ្តាញនេះមានចំនួនតិចតួចបំផុត។ យោងតាមឯកសារព័ត៌មានស្តីពីស្ថានភាពឃុំកន្ទួតឆ្នាំ ២០១៤ បង្ហាញថា មានផ្ទះរបស់ពលរដ្ឋចំនួនតិចតួចគឺ ១៨៣ខ្នង ស្មើនឹង ១៤,៨% ប៉ុណ្ណោះមានលទ្ធភាពតបណ្តាញអគ្គិសនីប្រើប្រាស់។ ក្រៅពីនេះ ផ្ទះពលរដ្ឋភាគច្រើនគឺ ៧៤៧ ខ្នង ស្មើនឹង ៦០,៤% ប្រើអំពូលអាគុយសម្រាប់បំភ្លឺនៅពេលយប់។

១៩. យោងតាមលទ្ធផលនៃការសម្ភាសន៍គ្រួសារប្រជាពលរដ្ឋក្នុងឃុំទាំងពីរ បានឲ្យដឹងថា ពួកគាត់ស្ទើរទាំងអស់គ្នាប្រើអុស ឬធ្យូងសម្រាប់ការចំអិនអាហារ។ ប្រជាជនក្នុងតំបន់នោះ ៨៨,៥% ប្រើអុសជាប្រភពថាមពលសំខាន់ក្នុងការចំអិនម្ហូបអាហារ ហើយ ១០,៤% ប្រើធ្យូង និងមានតែ ១% ប៉ុណ្ណោះដែលមានលទ្ធភាពប្រើហ្គាស។

២០. យោងតាមលទ្ធផលនៃការសម្ភាសន៍ បានឲ្យដឹងថា ប្រជាជនមានដីស្រែស្ថិតនៅខាងក្រោយភូមិករបស់ខ្លួន ចំណែកដីចំការស្ថិតនៅប្រមាណ ២គ.ម ទៅ ៣គ.មពីផ្ទះ។ ប្រជាជនភាគច្រើន (៧៦,៣%) មានដីចំការតែមួយកន្លែងតែប៉ុណ្ណោះ ហើយ ២០% ទៀតមានដីពីរកន្លែង ២,២% មានដីចំការបីកន្លែង និង១,៥% មានដីបួនកន្លែង ហើយប្រជាជននៅតំបន់នោះមានដីស្រែចំការជាមធ្យមទំហំ២,៣ហិកតាក្នុងមួយគ្រួសារ។ ប្រជាពលរដ្ឋនៅភូមិត្នោតមានទំហំដីតូចជាងគេ ដែលជាមធ្យមមានទំហំ ១,៨ហិកតា ស្របពេលដែលអ្នកភូមិស្វាយជ្រុំមានដីស្រែដែលមានទំហំធំជាងគេគឺ ២,៨ហិកតា។ ចំណែកឯអ្នកភូមិផ្សេងៗទៀតមានដីស្រែទំហំប្រហាក់ប្រហែលនឹងអ្នកភូមិស្វាយជ្រុំដែរ គឺអ្នកភូមិអាលចមានដីជាមធ្យម ២,៥ហិកតា ភូមិថ្មីមាន ២,៤ហិកតា ភូមិក្រសាំង និងរៀងមានដីទំហំមធ្យម ២,២ហិកតាក្នុងមួយគ្រួសារ។

២១. ប្រជាពលរដ្ឋភាគច្រើន (៦៣%) មានមុខរបរទី១គឺរបរកសិកម្ម ដូចជាធ្វើស្រែ និងចំការ ដោយសារតែគាត់មានដីកសិកម្ម ដីស្រែចម្ការសម្រាប់បង្កបង្កើនផលជាប្រចាំ ជាជាងទុកដីឲ្យនៅទំនេរ។ ពីមុខរបរទី១នេះ ពួកគាត់អាចរកចំណូលជាមធ្យមបានប្រមាណជា ៦៨ដុល្លាអាមេរិក/ខែ។ ក្រៅពីមុខរបរទី១នេះ ប្រជាពលរដ្ឋមួយចំនួនក៏មានមុខរបរទី២ ដើម្បីរកនូវប្រាក់កម្រៃផងដែរ។ ជាក់ស្តែង ពួកគាត់ចំនួន ៤៧,៧% មានចំណូលទី២ពីការលក់កម្លាំងពលកម្ម ហើយជាទូទៅ ប្រជាពលរដ្ឋទទួលបានចំណូលជាមធ្យមពីប្រភពទី២នេះប្រហែល ១១៧ដុល្លាអាមេរិកក្នុង១ខែ។ លើសពីនេះទៅទៀត ពួកគាត់ខ្លះទៀតនៅមានចំណូលដែលបានមកពីមុខរបរបន្ទាប់បន្សំ (ប្រភពចំណូលទី៣) ដែលភាគច្រើនគឺបានមកពីការចិញ្ចឹម

Draft

សត្វគោក្របី ហើយការចិញ្ចឹមគោក្របីរបស់ប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅក្នុងតំបន់នេះ មិនប៉ះពាល់ដល់មុខរបរទី១ និងទី២របស់ពួកគាត់ទេ គឺពួកគាត់ព្រលែងវាចោលទៅក្នុងព្រៃឲ្យវារកស្មៅស៊ីដោយសេរីតែម្តង ទាល់តែដល់រដូវភ្ជួររាស់ ឬត្រូវការលក់ ទើបពួកគាត់ទៅកៀងវាពីព្រៃមកវិញ។ ជាមធ្យមពួកគាត់ទទួលបានចំណូលពីប្រភពទី៣នេះប្រហែល ៧៩ដុល្លាអាមេរិកក្នុង១ខែ។ ក្រៅពីនេះ ពលរដ្ឋមួយចំនួនដែលមិនសូវមាន ឬគ្មានដីសម្រាប់បង្កបង្កើនផលមានមុខរបរជាការធ្វើជំនួញខ្នាតតូច (លក់ដូរ និងសិប្បកម្ម) នៅក្នុងសហគមន៍, លក់កំលាំងពលកម្ម (ស៊ីឈ្នួលកាប់ឫស្សី និងដឹកឈើ), ប្រមូលអនុផលពីព្រៃឈើ ហើយមានប្រជាជនតិចតួចធ្វើជាអ្នកនេសាទ និងខ្លះទៀតចិញ្ចឹមសត្វដូចជា ជ្រូក មាន់ ទា ជាដើម។ ជ្រូករស់មួយក្បាលអាចលក់បានតំលៃពី ៤០ម៉ឺន ទៅ ៤៥ម៉ឺនរៀល ឬថ្លៃ ៩,០០០រៀលក្នុងមួយគីឡូក្រាម ឯមាន់ និងទា អាចលក់បានតំលៃ ១៨;០០០-២០,០០០រៀលក្នុងមួយគីឡូក្រាម។

២២. បើតាមការអង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជាឆ្នាំ ២០០៩ បានបង្ហាញថា ចំណាយសរុប ឬកំរិតបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្រ (Net Consumption Expenditure or Poverty Rate) និងចំណាយសម្រាប់អាហារ ឬកំរិតបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្រសម្រាប់អាហារ (Food Consumption Expenditure or Food Poverty Line) គឺមានលក្ខណៈ ដូចគ្នានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូលពោលគឺ ៤៣១៤.៧៥រៀល/ម្នាក់/ថ្ងៃ ចំពោះ Poverty Line និង២៧៧៨,៧០រៀល/ម្នាក់/ថ្ងៃ ចំពោះ Food Consumption Expenditure or Food Poverty Line។ តាមលទ្ធផលនៃការសិក្សា ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងឃុំពាក់ព័ន្ធទាំងពីរមានប្រាក់ចំណូលមធ្យម ប្រចាំថ្ងៃចំនួន ៦៥៥៤,៩៣រៀល/ម្នាក់/ថ្ងៃ។ ដូចនេះ បើយើងប្រៀបធៀបទៅនឹងកំរិតបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្រឆ្នាំ ២០០៩ ដែលមានត្រឹមតែ ៤៣១៤,៧៥រៀល/ម្នាក់/ថ្ងៃ នោះយើងអាចសន្និដ្ឋានបានថា នាពេលបច្ចុប្បន្នកំរិតជីវភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងតំបន់នោះល្អប្រសើរជាងមុន ដោយសារពួកគាត់មាន ប្រាក់ចំណូលប្រមាណជា ២២៤០,១៨រៀល/ម្នាក់/ថ្ងៃ កើនលើសកាលពីឆ្នាំ ២០០៩ ក្នុងអត្រាកំណើន ៥១,៩%។ ក៏ប៉ុន្តែតាមការវិភាគកម្រិតនៃភាពក្រីក្រតាមភូមិនីមួយៗវិញ យើងបានរកឃើញថា ផ្ទុយពីអ្នកភូមិពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតដែលមានកម្រិតជីវភាពធូរធារជាងមុន ប្រជាពលរដ្ឋនៅភូមិស្វាយជ្រុំបែរជាមានកម្រិតជីវភាពធ្លាក់ចុះដុនដាបទៅវិញ ព្រោះប្រាក់ចំណូលមធ្យមប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគាត់គឺបានត្រឹមតែ ២៨០៤,៦០រៀល/ម្នាក់/ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺទាបជាងកម្រិតបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្ររហូតដល់ជិត២ដង ជាមួយនឹងអត្រាអវិជ្ជមាន -៣៥%។

២៣. ផ្លូវលំក្នុងឃុំថ្មីជាផ្លូវគ្រួសក្រហមខ្សាច់ភ្នំមានប្រវែង ១៥គ.ម មានសភាពទ្រុឌទ្រោមដោយសារទឹកភ្លៀង និងទឹកជំនន់ហូរកាត់។ ក្នុងឃុំកន្ទួតវិញមានផ្លូវជាតិលេខ៧ ក្រាលកៅស៊ូមានប្រវែង ១៧គ.ម ផ្លូវបេទីមីណឹមានប្រវែង ២៧០០០ម៉ែត្រ និងផ្លូវគ្រួសក្រហមខ្សាច់ភ្នំមានប្រវែង ៣០គ.ម។ ប៉ុន្តែប្រជាជននៅក្នុងតំបន់ដីសម្បទាននោះ នៅជួបប្រទះនូវការលំបាកក្នុងការធ្វើដំណើរពីភូមិនិមួយៗ ទៅកាន់ផ្លូវជាតិ មណ្ឌលសុខភាព និងសាលារៀន។ ជាក់ស្តែងក្នុងឃុំថ្មី ផ្លូវទៅកាន់ភូមិប្បៀរមានសភាពទ្រុឌទ្រោម និងជាប់ផុងដោយអន្លើ ដែលបង្កឲ្យមានការលំបាកក្នុងការធ្វើដំណើរ ហើយប៉ះពាល់ដល់ការធ្វើដំណើរទៅសិក្សារបស់កុមារ និងការប្រកបរបរផ្សេងៗទៀត ក៏ដូចជាការធ្វើទំនាក់ទំនងអាជីវកម្មជាមួយសហគមន៍ផ្សេងៗក្នុងតំបន់ ឬនៅតំបន់ផ្សេងៗផងដែរ។

២៤. ចំណែកឯការសិក្សាអប់រំនៅក្នុងឃុំទាំងពីរវិញ សិស្សានុសិស្សមានការលំបាកក្នុងការទទួលបាននូវការសិក្សាមួយខ្ពស់ ដោយសារតែមិនមានអនុវិទ្យាល័យនៅជិតភូមិរបស់គាត់ គឺមាននៅតែទីប្រជុំជនឃុំឯណោះ ដែលមានចម្ងាយជាមធ្យមប្រមាណជា ៥,៤គ.ម។ យោងតាមឯកសារព័ត៌មានស្តីពីស្ថានភាពឃុំថ្មីឆ្នាំ ២០១៣ បានឲ្យដឹងថា នៅក្នុងឃុំថ្មីមានមតេយ្យសាលា០២កន្លែង បឋមសិក្សាមានចំនួន ០៨ មាន២៥បន្ទប់ ស្មើនឹង ៥០ថ្នាក់ និងអនុវិទ្យាល័យមាន ០១ មាន០៥បន្ទប់ ស្មើនឹង០៥ថ្នាក់ ប៉ុន្តែមិនមានវិទ្យាល័យទេ។ ឯនៅក្នុងសៀវភៅឯកសារព័ត៌មានស្តីពីស្ថានភាពឃុំកន្ទួតឆ្នាំ២០១៤វិញ បានបង្ហាញថា ឃុំកន្ទួតមាន មតេយ្យសាលាចំនួន ០១កន្លែង បឋមសិក្សាមានចំនួន ០៦ មាន២៤បន្ទប់ ស្មើនឹង ៤៦ថ្នាក់ អនុវិទ្យាល័យ មាន ០១ មាន០៦បន្ទប់ ស្មើនឹង០៦ថ្នាក់ និងមានវិទ្យាល័យ០១ មាន០៧បន្ទប់ ស្មើនឹង ០៦ថ្នាក់។

២៥. យោងតាមការធ្វើសម្ភាសន៍តាមភូមិបានបង្ហាញថា មេគ្រួសារនៅឃុំពាក់ព័ន្ធទាំងពីរដែលមិនបានរៀនសូត្រសោះមាន២៥,៩%, មុនមត្តេយ្យសិក្សាមាន៣,១%, ត្រឹមមត្តេយ្យសិក្សាមាន ៣,១%, មិនចប់បឋមសិក្សាមាន ៥១,២%, ចប់បឋមសិក្សាមាន ៤,៩%%, មិនចប់អនុវិទ្យាល័យ មាន ៨,៦%, ចប់អនុវិទ្យាល័យមាន ០,៦%, មិនចប់វិទ្យាល័យមាន ១,៩%, ចប់វិទ្យាល័យ មាន ០,៦%, មិនចប់មហាវិទ្យាល័យ -គ្មាន, ចប់មហាវិទ្យាល័យ -គ្មាន, មិនចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ- គ្មាន, ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ -គ្មាន។ ចំណែកឯសមាជិកគ្រួសារដែលមិនបានរៀនសូត្រសោះមាន ២០,៦%, មុនមត្តេយ្យសិក្សាមាន ៣,៧%, ត្រឹមមត្តេយ្យសិក្សាមាន ៤,៦%, មិនចប់បឋមសិក្សាមាន ៥៣,១%, ចប់បឋមសិក្សាមាន ៤,៨%, មិនចប់អនុវិទ្យាល័យមាន ៨,៩%, ចប់អនុវិទ្យាល័យមាន ១,៤%, មិនចប់វិទ្យាល័យមាន ១,៥%, ចប់វិទ្យាល័យមាន ១,១%, មិនចប់មហាវិទ្យាល័យមាន ០,១%, ចប់មហាវិទ្យាល័យមាន ០,១%, មិនចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ -គ្មាន, ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ -គ្មាន។

២៦. លទ្ធផលនៃការសិក្សាវាយតម្លៃបានបង្ហាញថា កុមារទាំងប្រុសទាំងស្រី អាយុចាប់ពី១៤ឆ្នាំឡើងទៅមានអត្រាបោះបង់ចោលនូវការសិក្សាខ្ពស់ខ្លាំង (៧១,៣%) នៅសល់តែចំនួនតិចតួច (២៨,៧%) ប៉ុណ្ណោះដែលនៅរៀនបន្ត។ មូលហេតុនៃការបោះបង់ចោលនូវការសិក្សានេះ មានដូចជា៖ ការរៀបការ គឺមានអត្រាខ្ពស់ជាងគេ (៤១,២%) បន្ទាប់មកគឺដើម្បីចូលធ្វើការងាររកកម្រៃជួយសម្រួលដល់បន្ទុកគ្រួសារ (២១,៦%) (មូលហេតុនេះគឺដូចគ្នាជាមួយនឹងលទ្ធផលពីការធ្វើការពិភាក្សាជាក្រុមដែរ), ដោយសារសាលានៅឆ្ងាយពេក (១៦,៦%), ការខ្វះខាតថវិកាក្នុងការបន្តការសិក្សា (១០,៣%) ហើយ ១០,១% ដោយសារតែនៅក្មេងពេកមិនទាន់គ្រប់អាយុចូលរៀន ឬចាស់ពេក និង០,២% ដោយសារមានជម្ងឺ។

២៧. នៅក្នុងឃុំកន្ទួត និងឃុំថ្មីសុទ្ធតែមានមណ្ឌលសុខភាពទាំងអស់ ប៉ុន្តែមណ្ឌលសុខភាពទាំងនោះស្ថិតនៅទីប្រជុំជនឃុំ ដែលឆ្ងាយពីភូមិពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ ដូចជាភូមិអាលចស្ថិតនៅចម្ងាយ ១០គ.មពីមណ្ឌលសុខភាព និង៣០គ.មពីមន្ទីរពេទ្យបង្អែកខេត្តក្រចេះ. ភូមិល្ងៀរមានចម្ងាយ ២៥គ.មពី មណ្ឌលសុខភាព និង៥៣គ.មពីមន្ទីរពេទ្យបង្អែកខេត្តក្រចេះ, ភូមិក្រសាំងមានចម្ងាយ ១គ.មពីមណ្ឌលសុខភាព និង៣៦គ.មពីមន្ទីរពេទ្យបង្អែកខេត្តក្រចេះ, ភូមិថ្មីមានចម្ងាយ ៥គ.មពីមណ្ឌលសុខភាព និង ៣២.៥គ.មពិមន្ទីរពេទ្យបង្អែកខេត្តក្រចេះ ឯភូមិស្វាយជ្រុំវិញមានចម្ងាយ ៨គ.មពីមណ្ឌលសុខភាព និង៣៦គ.មពី

Draft

មន្ទីរពេទ្យបង្អែកខេត្តក្រចេះ។ នៅក្នុងភូមិទាំងនេះមានពេទ្យឯកជន ដែលស្ថិតនៅក្នុងភូមិតែម្តង ប៉ុន្តែពេទ្យឯកជននេះអាចព្យាបាលបានតែជម្ងឺស្រាលៗ ហើយយកតម្លៃសេវាព្យាបាលខ្ពស់។

២៨. ប្រជាជនក្នុងតំបន់ពាក់ព័ន្ធនោះ ៥៦,៨% មានជម្ងឺញឹកញាប់, ២៧,២% មានជម្ងឺម្តងម្កាល, ២,៥% តែងតែឈឺជាប្រចាំក្នុងកំឡុងពេល៥ឆ្នាំចុងក្រោយ និងមានតែ ១៣,៦% ប៉ុណ្ណោះដែលមានសុខភាពល្អធម្មតា។ ជម្ងឺដែលប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅក្នុងឃុំពាក់ព័ន្ធទាំងពីរជួបប្រទះញឹកញាប់ជាងគេគឺ ២៦,៩% ជាជម្ងឺរាគរូស និងគ្រុនពោះវៀន, ២០,៣% ជាជម្ងឺគ្រុនចាញ់, ១៩% ជាជម្ងឺរលាកក្រពះ ពោះវៀន, ១៥,៥% ជាជម្ងឺផ្តាសាយ គ្រុនក្តៅ ជម្ងឺផ្លូវដង្ហើម, ៦,៨% ជាជម្ងឺសន្លាក់ដៃជើង, ៤,៩% ជាជម្ងឺភ្នែក ច្រមុះ ត្រចៀក បំពង់ក, ៤,៦% ជាជម្ងឺបេះដូង លើសឈាម ស្ទះសរសៃឈាម, ១,៣% ជាជម្ងឺទឹកនោមផ្អែម និង០,៧% ជាជម្ងឺរបេង។ ជម្ងឺគ្រុនចាញ់នៅតែជាបញ្ហាគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ ទោះបីអ្នកខ្លះមិនបានចូលព្រៃក៏ដោយ។

២៩. យោងតាមឯកសារព័ត៌មានស្តីពីស្ថានភាពឃុំឆ្នាំ ២០១៣ ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងឃុំថ្មីប្រមាណជា ២០៧ គ្រួសារ (៩,៨៣%) ប៉ុណ្ណោះដែលមានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់។ ភាគរយគ្រួសារដែលគ្មានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់មាន៖ ភូមិក្រសាំង ៨៩,៣%, ភូមិប្អៀរ ៩២,១%, ភូមិស្វាយជ្រុំ ៨៨,៧%, ភូមិថ្មី ៩៣,៩% និងភូមិត្នោត ៩១,៧%។ ដូចគ្នានេះដែរ ឯកសារព័ត៌មានស្តីពីស្ថានភាពឃុំឆ្នាំ ២០១៤ បានបញ្ជាក់ថា នៅក្នុងឃុំកន្ទួតមានប្រជាពលរដ្ឋតែ ១៥៩គ្រួសារ ឬស្មើនឹង ១០,៧២% ប៉ុណ្ណោះដែលមានបង្គន់អនាម័យ និង១៣៧គ្រួសារ ឬស្មើនឹង ៩,២៤% ប្រើប្រាស់បង្គន់មានបច្ចេកទេស ក្នុងនោះអ្នកភូមិអាលចប្រមាណជា ៨.៦% មានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់បង្គន់មានបច្ចេកទេស ប៉ុន្តែនៅភូមិស្រែននដែលជាភូមិឧបសម្ព័ន្ធរបស់ភូមិអាលចវិញ មានគ្រួសារក្នុងចំនួនតិចតួចបំផុតដែលមានបង្គន់ប្រភេទនេះប្រើប្រាស់។

៣០. ក្រុមហ៊ុនបានអនុវត្តនូវបទបញ្ជាលេខ ០១ របស់រដ្ឋាភិបាល ដែលមានក្រុមនិស្សិតស្ម័គ្រចិត្តចុះមកវាស់វែងដោះស្រាយដីពាក់ព័ន្ធជាមួយប្រជាពលរដ្ឋរួចទាំងស្រុងហើយ។ ក្នុងនោះក្នុងអនុតំបន់ទី១ ក្រុមនិស្សិតបានចុះវាស់វែងកាត់នូវផ្ទៃដីចំនួន ១៨៥,៤១ហិកតា ក្នុងអនុតំបន់ទី២ បានកាត់ដីអស់ចំនួន ២៦៣,៩២ហិកតា ក្នុងអនុតំបន់ទី៣ បានកាត់ចេញនូវផ្ទៃដី ១១៨,៣៦ហិកតា និងក្នុងអនុតំបន់ទី៤ បានកាត់ចេញនូវផ្ទៃដី ១៣១,៤២ហិកតា ហើយដីទាំងអស់នេះត្រូវបានរៀបចំធ្វើប្លង់ និងប្រគល់សិទ្ធកាន់កាប់ជូនប្រជាពលរដ្ឋរួចអស់ហើយដែរ។

៣១. ប្រជាពលរដ្ឋភូមិប្អៀរបានទាមទារដីចំនួន ៥៤៥,២៤ហិកតា និងដី៤៣០ម៉ែត្រ ពីបង្គោលឡាក់មានចំនួនស្មើនឹង ១១,៥ហិកតា សម្រាប់ធ្វើផ្លូវថ្នល់សរុបស្មើនឹង៥៥៦,៧៤ហិកតា បន្ថែមទៀត ក្រុមហ៊ុនបានដោះស្រាយជាមួយនឹងអាជ្ញាធរដែនដីពាក់ព័ន្ធ និងប្រជាពលរដ្ឋភូមិប្អៀរនេះចំនួន ១១ដង រួចមកហើយ។ នៅថ្ងៃទី ២៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៤ កន្លងទៅនេះ ដោយមានការសម្របសម្រួលពីអាជ្ញាធរខេត្ត ក្រុមហ៊ុនបានកាត់ដីចំនួន ៥៥៦,៧៤ហិកតា ឲ្យទៅប្រជាពលរដ្ឋភូមិប្អៀររួចហើយ។ បច្ចុប្បន្នក្រុមហ៊ុនក៏បានធ្វើការដោះស្រាយបញ្ហាដីធ្លីពាក់ព័ន្ធក្នុងអនុតំបន់ទី៣ និងទី៤ ជាមួយប្រជាពលរដ្ឋបានចប់ជាស្ថាពរផងដែរ។

Draft

៣២. ក្រៅពីក្រុមហ៊ុន ដូទីសាយហ្គន-ប៊ិញហ្វឿកបានកាត់ដីចំនួន ៥៥៦,៧៤ហិកតា ឲ្យប្រជាពលរដ្ឋភូមិប៉ៀរចំនួន ២២៩គ្រួសារ ក្រុមហ៊ុនភូរៀងបានកាត់ដីចំនួន ១.០១៥ហិកតា និងក្រុមហ៊ុនម៉ូហ៊ីបាក៏បានកាត់ដីចំនួន ៥២០ហិកតាផងដែរ។ ក្រៅពីនេះ ប្រជាពលរដ្ឋភូមិប៉ៀរមានដីព្រៃសហគមន៍ចំនួន ៤៧០ហិកតាទៀត ដូច្នេះសរុបទៅ ពួកគាត់មានដីព្រៃ ២.៥៦១,៧៤ហិកតា សម្រាប់ប្រើប្រាស់ទៅថ្ងៃអនាគត។

៣៣. សំណល់រឹងដែលមិនអាចបំបែកបានតាមលក្ខណៈជីវសាស្ត្រ មានដូចជា សំបកដប, សំបកកំប៉ុង, ប្រអប់ ឬថង់ប្លាស្ទិក។ ចំនួនបុគ្គលិក និងកម្មករអចិន្ត្រៃយ៍របស់ក្រុមហ៊ុនក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន និង ក្នុងពេលដំណើរការអាជីវកម្ម ប៉ាន់ស្មានថាមានចំនួន ៧០០នាក់ ហើយក្នុងម្នាក់ៗនឹងបញ្ចេញកាកសំណល់ចំនួន ៣០០ក្រាម/ថ្ងៃ។ ដូច្នេះ បរិមាណសំណល់រឹងដែលក្រុមហ៊ុននេះបញ្ចេញក្នុងមួយឆ្នាំ មានចំនួន ៣០០ក្រាម×៧០០នាក់×៣៦៥ថ្ងៃ = ៧៦,៦៥តោន/ឆ្នាំ។ ក្រៅពីសំណល់រឹងខាងលើនៅមានប្រភេទសំណល់រឹងផ្សេងៗទៀត មានដូចជា សំបកកង់ម៉ូតូ កង់ឡាន គ្រឿងបន្លាស់ចាស់ៗ ដែលប្រើការលែងកើត។ សំណល់នេះប៉ាន់ស្មានថាមានចំនួន១៥តោន/ឆ្នាំ។ ដូច្នេះ បរិមាណសំណល់រឹងដែលមិនអាចបំបែកបានតាមលក្ខណៈជីវសាស្ត្រ សរុបមានចំនួន ៩១,៦៥តោន/ឆ្នាំ។

៣៤. សំណល់រឹងដែលអាចបំបែកបានតាមលក្ខណៈជីវសាស្ត្រ មានដូចជា សំណល់ពីផ្ទះបាយ។ ប៉ាន់ស្មានថាមនុស្សម្នាក់បញ្ចេញកាកសំណល់ចំនួន ៦០០ក្រាម/ថ្ងៃ។ ដូច្នេះ បរិមាណសំណល់រឹងដែលបញ្ចេញក្នុងមួយឆ្នាំមានចំនួន ៦០០ក្រាម×៧០០នាក់×៣៦៥ថ្ងៃ = ១៥៣,៣០តោន/ឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែ ក្រោយពេលបំបែកជាតុ សំណល់នេះនឹងក្លាយទៅជាជីដែលមានប្រយោជន៍ដល់ការកែលម្អគុណភាពដី។ ក្រៅពីសំណល់រឹងដែលអាចបំបែកបានខាងលើ នៅមានសំណល់ដទៃទៀតដូចជាកាកសំណល់ឈើ (ជីវៈម៉ាស់)។ តាមការសិក្សាអំពីជីវៈម៉ាស់លើដី និងក្រោមដី (តារាង ៥.២៦) បង្ហាញថា ជីវៈម៉ាស់ក្រោមដីមានចំនួន ១៩,៧៣៥±៥,៣៨៣តោន/ហិកតា។ ដូច្នេះ នៅលើទំហំផ្ទៃដីអាជីវកម្មសរុប ៥.៤៣៦ហិកតា មានសំណល់ជីវៈម៉ាស់សរុបចោលនៅក្នុងដីចំនួន ១០៧.២៧៩,៤៦±២៩.២៦១,៩៨៨តោន។ សំណល់ទាំងនេះនឹងពុកផុយក្លាយជាមរោគផ្តល់ជីវជាតិដល់ដីនៅក្នុងរយៈពេលប្រមាណ ២-៤ឆ្នាំក្រោយ។ ចំណែកឯសំណល់ជីវៈម៉ាស់លើដីមានចំនួន ៦៥,៧៨៣±១៧,៩៤៣តោន/ហិកតា (គិតត្រឹមមែកទី១)។ តាមការប៉ាន់ស្មានជីវៈម៉ាស់ពីមែកទី១ រហូតដល់ចុងមានចំនួនប្រមាណ ១៩ភាគរយនៃជីវៈម៉ាស់សរុបលើដី ឬមានចំនួនប្រមាណ ១២,៥០តោន/ហិកតា។ ដូច្នេះ នៅលើទំហំផ្ទៃដីអាជីវកម្មសរុប ៥.៤៣៦ហិកតា មានសំណល់ជីវៈម៉ាស់លើដីសរុបចំនួន ៦៧.៩៥០តោន។

៣៥. សំណល់រាវដែលបញ្ចេញចោលក្នុងម្នាក់ៗ មានចំនួន ៣០លីត្រ/ថ្ងៃ។ ដូច្នេះ បរិមាណសំណល់រាវដែលក្រុមហ៊ុននេះបញ្ចេញក្នុងមួយឆ្នាំមានចំនួន ៣០លីត្រ×៧០០នាក់×៣៦៥ថ្ងៃ = ៧.៦៦៥ម^{៣}/ឆ្នាំ។

៣៦. ឧស្ម័នដែលបញ្ចេញពីសកម្មភាពគម្រោងនេះមាន ចំហេះប្រេងឥន្ធនៈរបស់គ្រឿងចក្រដែលប្រើសម្រាប់ឈូសព្រៃ និងការដុតព្រៃសម្អាតដី ដើម្បីដាំកៅស៊ូ។ ដើម្បីឈូសព្រៃសម្អាតដី ០១ហិកតា ត្រូវការប្រេងឥន្ធនៈចំនួន ២៥០លីត្រ (០១តោនប្រេងឥន្ធនៈមាន ១១៩០លីត្រ)។ ដូច្នេះ ដើម្បីសម្អាតព្រៃ ៥.៤៣៦ហិកតា ត្រូវការប្រេងឥន្ធនៈចំនួន ២៥០លីត្រ×៥.៤៣៦/១១៩០ = ១.១៤២តោន។ ចំហេះប្រេងឥន្ធនៈ ០១តោន ជាមួយនឹងកម្រិតចំហេះ (Octane) ៩៩ភាគរយ នឹងបំភាយឧស្ម័នកាបូនិក

Draft

៨៧,៣០៦៧៣គ.ក្រ[1]។ ដូច្នេះ ការប្រើប្រេងឥន្ធនៈចំនួន ១.១៤២តោន ត្រូវបំភាយឧស្ម័នកាបូនិកសរុបចំនួន ៩៩,៧០តោន។

៣៨. ក្នុងចំណោមសំណល់ជីវៈម៉ាស់លើដីសរុបចំនួន ៦៧.៩៥០តោន មានប្រមាណ៣០ភាគរយ ឬស្មើនឹង ២០.៣៨៥តោន យកទៅប្រើប្រាស់សម្រាប់សំណង់។ ជីវៈម៉ាស់ចំនួន ៧០ភាគរយ ឬ ៤៧.៥៦៥តោន ដែលនៅសល់មានប្រមាណ ២៥ភាគរយ ឬស្មើនឹង ១១.៨៩១,២៥តោន បានសេសសល់លើដី ក្រោយពីការប្រមូលគរនិងដុតចោល។ ចំណែកឯជីវៈម៉ាស់លើដីនៅសល់ចំនួន ៣៥.៦៧៣,៧៥តោន ត្រូវបានដុតចោលដើម្បីសម្អាតដីដាំកៅស៊ូ។ ការដុតជីវៈម៉ាស់ចំនួន ៣៥.៦៧៣,៧៥តោននេះ នឹងបំភាយនូវឧស្ម័នមួយចំនួនដូចខាងក្រោម[2]៖

ឧស្ម័នកាបូនិក	-	៥៣.៩៧៤,០០តោន
មេតាន	-	១៤៨,០០តោន
សូដ្យូមឌីអុកស៊ីដ	-	១,៩៧តោន
សូដ្យូមម៉ូណូអុកស៊ីដ	-	៤៩,២៣តោន
កាបូម៉ូណូអុកស៊ីដ	-	២.៤៦១,៤៩តោន
NMVOC[3]	-	២៩៩,៣៨តោន

៣៩. **ថវិកាសំរាប់ការអនុវត្តន៍ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន៖** ចាប់ពីឆ្នាំ ២០១៥តទៅ ក្រុមហ៊ុនបានគ្រោងថវិកាសរុបចំនួន **៣៤.០០០.០០**ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយឆ្នាំៗ សម្រាប់អនុវត្តន៍**ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន** ដែលមានរយៈពេលស្មើនឹងអាយុកាលនៃការធ្វើវិនិយោគកំណត់ដោយច្បាប់ និងប្រើសម្រាប់ៈ (១) គ្រប់គ្រងតំបន់ទ្រនាប់ចំនួន **១០.៨០០,០០**ដុល្លារអាមេរិក (២) អនុវត្តន៍កម្មវិធីត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃចំនួន **២៣.២០០,០០**ដុល្លារអាមេរិក។ ដោយឡែកចំពោះថវិកាបំរុង សម្រាប់ឧបត្ថម្ភសមាជិកគ្រួសារប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងសហគមន៍ និងបុគ្គលិកកម្មករដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដោយចៃដន្យនៅក្នុងរយៈពេលប្រតិបត្តិការ មិនបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងតារាងតម្លៃប៉ាន់ស្មាន និងតាមដានពិនិត្យវាយតម្លៃនេះទេ។

៤០. **គម្រោងថវិកាសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ និងស្តារគុណភាពបរិស្ថាន៖** ចាប់ពីឆ្នាំ ២០១៥តទៅ ក្រុមហ៊ុនបានគ្រោងថវិកាសរុបចំនួន **៥៥.០០០.០០**ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយឆ្នាំៗ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ និងស្តារគុណភាពបរិស្ថាន ដែលមានរយៈពេលស្មើនឹងអាយុកាលនៃការធ្វើវិនិយោគកំណត់ដោយច្បាប់ និងប្រើសម្រាប់ៈ (១) អភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ចំនួន **២៥.០០០,០០**ដុល្លារអាមេរិក (២) ស្តារគុណភាពបរិស្ថានចំនួន **៣០.០០០,០០**ដុល្លារអាមេរិក។

៤១. តម្លៃខូចខាតរបស់ព្រៃល្បោះទំហំ ៥.៤៣៦ហិកតា នៃគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍នេះ គឺ ៣៣.២០៨.៧៩៥ដុល្លារ និងតម្លៃខាតបង់ប្រាក់ចំណូលរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ៩២គ្រួសារ ពីការអាស្រ័យផល-អនុផលព្រៃឈើ

[1] ITCC
[2] Conversion and Emission factors, www.fao.org
[3] Non Methane Volatile Organic Compound

Draft

ក្នុងរយៈពេលមួយវដ្តផលិតកម្មកៅស៊ូ (២៥ឆ្នាំ) មានចំនួន **១.៨៧៦.៨០០ដុល្លារ** ដូច្នេះតម្លៃខូចខាតបណ្ដាលពីគម្រោងសរុបគឺ **៣៥.០៨៥.៥៩៥ដុល្លារ**។

៤២. ប្រាក់ចំណេញដែលក្រុមហ៊ុនទទួលបានគិតពីឆ្នាំទី-៩ត្រឹមឆ្នាំទី-២០គឺមានចំនួន **២៤.៨៤៩.០៣២ដុល្លារ**, ដើមកៅស៊ូចាស់ ៥.០០០ហិកតា (ជាផ្ទៃដីផលិតកម្មសុទ្ធមិនគិតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ) មានតម្លៃស្មើនឹង **២៥.០០០.០០០ដុល្លារ**, ប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ដែលបានពីការបង់ពន្ធអោយទៅរដ្ឋ គិតពីឆ្នាំទី-៦ ដល់ឆ្នាំទី ២០ មានចំនួន **៩.៨១៨.៦០០ដុល្លារអាមេរិក** និងប្រាក់ចំណាយទៅលើកម្លាំងពលកម្មក្នុងស្រុកសរុបរយៈពេល២០ឆ្នាំ គឺ **២៧.១៨៣.៨០០ដុល្លារអាមេរិក** ដូច្នេះតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ចសរុបរបស់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូគឺ **៨៦.៨៥១.៤៣២ដុល្លារ**។

៤៣. គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ដំណាំកៅស៊ូនេះក្នុងរយៈពេល២០ឆ្នាំ នឹងផ្ដល់នូវផលចំណេញចំនួន ៨៦.៨៥១.៤៣២ដុល្លារ-៣៥.០៨៥.៥៩៥ដុល្លារ = **៥១.៧៦៥.៨៣៧ដុល្លារ**។

៤៤. ការសិក្សាអំពីសន្និធិកាបូនក្នុងព្រៃល្បោះនៅក្នុងឃុំថ្មី និងឃុំកន្ទួត ស្រុកចិត្របុរី ខេត្តក្រចេះ របស់ក្រុមហ៊ុន **ដូទីសាយហ្គន-ប៊ិញហ្វឿក (អេស ប៊ី ខេ)** បង្ហាញថា មធ្យមភាគសន្និធិកាបូនធម្មជាតិមុនពេលឈូសប្រែក្លាយដី មានបរិមាណតែ **៤២,៧៥៩តោន**/ហិកតា។ ការប្រែក្លាយដីព្រៃល្បោះរេចរឹលទំហំ **៥.៤៣៦ហិកតា** ក្នុងតំបន់នេះទៅជាចំការកៅស៊ូ នៅក្នុងរយៈពេលប្រមាណតែ ១០ឆ្នាំ ដំណាំកៅស៊ូនឹងផលិតសន្និធិកាបូនបានប្រមាណ **១៣៣តោន/ហិកតា**។ មានន័យថា សន្និធិកាបូនធម្មជាតិដែលមាននៅលើទីតាំងនេះមុនពេលអភិវឌ្ឍន៍ មានបរិមាណតិចជាងសន្និធិកាបូនរបស់ព្រៃកៅស៊ូដែលមានអាយុ១០ឆ្នាំទៅទៀត។ នៅឆ្នាំទី ៣០ ព្រៃកៅស៊ូអាចរក្សាសន្និធិកាបូនប្រមាណ ៤**៨៥តោនក្នុងមួយហិកតា** ឬមានបរិមាណប្រមាណ **១១,៣៤ដង** ច្រើនជាងមធ្យមភាគសន្និធិកាបូនរបស់ ព្រៃធម្មជាតិក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន។

៤៥. តម្លៃពាណិជ្ជកម្ម និងជីវៈចម្រុះរបស់ព្រៃធម្មជាតិក្នុងតំបន់នេះមានការធ្លាក់ចុះខ្លាំងទាំងនៅក្នុងព្រៃការពារ និងទ្រនាប់ព្រៃរក្សាទុកតាមប្រព័ន្ធផ្លូវទឹក។ ដូច្នេះ ការដាំឈើពាណិជ្ជកម្ម (ផ្ចឿក ឈើទាល និងគគីរ) ចំនួន ៥.០០០ដើម/ឆ្នាំ ឬ៣០០.០០០ដើម ក្នុងរយៈពេល៦០ឆ្នាំ នឹងនាំមកទាំងផលប្រយោជន៍ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថានផងដែរ។

៤៦. តាមការពិនិត្យលទ្ធផលនៃការសិក្សា និងស្ថានភាពជាក់ស្ដែងនៅលើទីតាំងនៃគម្រោងវិនិយោគបានឲ្យដឹងថា៖ ព្រៃនៃតំបន់គម្រោងជាព្រៃដែលបានទទួលរងនូវការទន្ទ្រានកាប់ឈើអនាធិបតេយ្យ ជាព្រៃរេចរឹលបាន និងកំពុងឈានទៅរកការបាត់បង់ ធ្វើឲ្យប្រជាពលរដ្ឋក្នុងតំបន់គម្រោង ពិសេសជនជាតិដើមភាគតិច ដែលរស់នៅពឹងលើធនធានធម្មជាតិតែម្យ៉ាងនៅក្នុងតំបន់នោះ មានជីវភាពកាន់តែក្រីក្រទៅៗ តែងជួបប្រទះនូវការខ្វះខាត ពេលមានជម្ងឺឈឺថ្កាត់ និងស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ត្រូវធ្វើដំណើរឆ្ងាយទៅរកសេវាព្យាបាល និងគាំពារ ដោយឆ្លងកាត់តាមផ្លូវព្រៃលំបាកដែលទ្រុឌទ្រោម (ភូមិប្អៀរ ភូមិឧបសម្ព័ន្ធយ៉ៃ ភូមិឧបសម្ព័ន្ធស្រែននជាដើម)។ បន្ទាប់ពីមានការផ្ដល់សិទ្ធិប្រទានដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ចដល់ក្រុមហ៊ុន ដូទីសាយហ្គន-ប៊ិញហ្វឿក (អេស ប៊ី ខេ) ហើយក្រុមហ៊ុនបានចាប់ផ្ដើមអនុវត្តនូវការឈូសឆាយព្រៃ ដើម្បីរៀបចំសាងសង់ប្រព័ន្ធហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ប្រព័ន្ធផ្លូវ និងដាំដំណាំកៅស៊ូមក ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងតំបន់មានភាពងាយស្រួលជាងមុន ដោយអាចប្រើប្រាស់ផ្លូវរបស់ក្រុមហ៊ុនក្នុងការធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ពីភូមិទៅកាន់ទីប្រជុំជន សាលា

Draft

រៀន មណ្ឌលសុខភាព និងការដឹកជញ្ជូនផលិតផលទៅលក់នៅទីផ្សារទៀតផង។ ពិសេសជាងនេះទៅទៀត ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគដោយមានការសហការរបស់អាជ្ញាធរខេត្តក្រចេះ បានធ្វើសម្បទានជាច្រើនក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាដីធ្លីពាក់ព័ន្ធ ការជួយបំពេញតម្រូវការតាមសំណូមពរផ្សេងៗ ក៏ដូចជាសំណូមពរនូវអាទិភាពការងាររបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ដោយទទួលបាននូវប្រាក់កម្រៃពលកម្មទៀងទាត់មួយផងនោះ បង្កឲ្យលក្ខខណ្ឌនៃការរស់របស់ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវបានកែលំអជាលំដាប់។ ទោះបីក្នុងតំបន់នេះទទួលរងនូវផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន ធ្វើឲ្យខូចខាតដល់បរិស្ថាន និងសេដ្ឋកិច្ចសង្គមមួយចំនួន (មានបង្ហាញនៅក្នុងជំពូកទី៩) យ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយសារការអនុវត្តផែនការការងារដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ក្រុមហ៊ុន ដែលប្រកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនតាមវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានទាំងឡាយ តាមគោលការណ៍ណែនាំពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច និងស្ថាប័នជំនាញពាក់ព័ន្ធនានា ក្រុមហ៊ុនដូទីសាយហ្គន-ប៊ិញហឿក បាននិងកំពុងមានដំណើរការរបស់ខ្លួនក្នុងទិសដៅអភិវឌ្ឍន៍សមស្រប ជាមួយនឹងការអភិរក្ស រក្សាលំនឹងបរិស្ថានឲ្យបានត្រឹមត្រូវផងដែរ។ ពុំអាចគណនាបានថា តើភាពងាយស្រួលដែលប្រជាពលរដ្ឋទទួលបាន ហើយនិងកំរិតជីវភាពទៀងទាត់សមរម្យមួយ មានតម្លៃប៉ុណ្ណានោះទេ? ប៉ុន្តែយើងគ្រាន់តែដឹងថា ទាំងនេះគឺជាចូលរួមចំណែកក្នុងគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលបំណងសំខាន់ ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រាថ្នាចង់បានក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាទូទៅ។

អនុសាសន៍

ចំពោះការធ្វើផែនការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ ក្រុមហ៊ុនចាំបាច់ត្រូវពិចារណាលើចំណុចសំខាន់ៗមួយចំនួនដូចខាងក្រោមជាអាទិភាព៖

- ក្រុមហ៊ុនត្រូវសហការជាមួយគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយដីធ្លីថ្នាក់ខេត្ត ដើម្បីបំពេញ ឬអនុវត្តនិតិវិធី សំណើសុំចុះបញ្ជីធ្វើប័ណ្ណសម្គាល់កម្មសិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុ និងធ្វើវិញ្ញាបនប័ត្រលើផ្ទៃដីទំហំ ៥.៤៣៦ហិកតា ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងភូមិសាស្ត្រឃុំកន្ទួត និងឃុំថ្មី ស្រុកចិត្របុរី ខេត្តក្រចេះ។
- ក្រុមហ៊ុនត្រូវបង្កើតឡើង ឬស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ឲ្យបានសមស្របតាមតម្រូវការជាក់ស្តែងក្នុងភូមិនីមួយៗដូចជា សេវាសុខភាពសាធារណៈ សាលារៀន (កម្រិតមធ្យមសិក្សា) អណ្តូងទឹកស្អាត បង្គន់អនាម័យ និងជាពិសេសត្រូវផ្តោតសំខាន់លើផ្លូវគមនាគមន៍ជាអាទិភាព សម្រាប់បង្កើនកម្រិតជីវភាពរស់នៅ ចូលរួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន ស្របតាមគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។
- ការកំណត់ព្រំប្រទល់ដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈការជីកកាយចង្អូរធ្វើជាព្រំដីដែលកៀកទៅនឹងភ្លឺស្រែចម្ការអ្នកភូមិពេក គឺអាចបង្កអោយមានផលប៉ះពាល់លើការដាំដុះស្រូវ ដំណាំចម្ការផ្សេងៗ ដោយសារម្លប់ដើមកៅស៊ូ និងគ្រោះថ្នាក់ដល់គោក្របីរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ ដូច្នេះក្រុមហ៊ុនគួរជីកកាយចង្អូរព្រំប្រទល់អោយនៅឆ្ងាយពីព្រំដីស្រែចម្ការរបស់ពួកគាត់តាមលទ្ធភាពអាចធ្វើបាន ឬក៏គួរបោះតែបង្គោលសម្គាល់នៅតាមទីតាំងទាំងឡាយណាដែលមានដីស្រែចម្ការប្រជាពលរដ្ឋតាំងនៅ។

Draft

- ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងភូមិដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ គួរមានសិទ្ធិអាទិភាពសម្រាប់ការជ្រើសរើសអោយចូលបម្រើការងារជាពលករ ឬកម្មករបម្រើការក្នុងក្រុមហ៊ុន។ ព្រោះតាមលទ្ធផលពីការអង្កេតរកឃើញថា អ្នកភូមិភាគច្រើនមានបំណងចង់ធ្វើការអោយក្រុមហ៊ុន ដើម្បីបានប្រាក់ចំណូលបន្ថែមពីការធ្វើស្រែចម្ការ។

- ក្រុមហ៊ុនគួររៀបចំអោយមានស្តង់ដាការងារសមស្របសម្រាប់ពលករ កម្មករដែលធ្វើការអោយក្រុមហ៊ុន រួមបញ្ចូលទាំងការជ្រើសរើសបុគ្គលិក លក្ខខណ្ឌការងារសមស្រប ការផ្តល់នូវកន្លែងស្នាក់នៅ ឬកន្លែងសម្រាកសមរម្យ អនាម័យបរិស្ថាននៅកន្លែងធ្វើការ និងស្តង់ដាប្រាក់បៀវត្សសមស្របផងដែរ។

- ក្រុមហ៊ុនគួរត្រូវរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍អោយបានសមស្រប ដើម្បីជំនួសការបាត់មូលដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រជាជនខ្មែរទូទៅ និងគួរមានផែនការអភិវឌ្ឍន៍ជនជាតិភាគតិចដាច់ដោយឡែកមួយ ព្រោះពួកគាត់ត្រូវបានចាត់ទុកជាក្រុមជនដែលងាយរងគ្រោះ។

- នៅក្នុងដំណើរប្រតិបត្តិការគំរោងសាមុីវិនិយោគិន ត្រូវតែអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានទៅតាមវិធានការនានាដូចមានកំណត់នៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គម និងផែនការត្រួតពិនិត្យបរិស្ថាន ដូចបានពណ៌នានៅក្នុងតារាង ៨-១ ហើយស្ថាប័នជំនាញ និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ត្រូវតាមដានពិនិត្យ និងវាយតំលៃទៅលើសកម្មភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍របស់វិនិយោគិនជាប្រចាំ ទៅតាមកម្មវិធីដូចមានកំណត់នៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន។

- ចំពោះការបង្កើតរោងចក្រកែច្នៃផលិតផលកៅស៊ូ ក្រុមហ៊ុនត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមពេញលេញ ដាច់ដោយឡែកមួយ ដើម្បីដាក់ជូនក្រសួងបរិស្ថាន ពិនិត្យផ្តល់យោបល់ នឹងសម្រេច មុនពេលចាប់ផ្តើមសាងសង់ ធ្វើដូច្នេះគឺដើម្បីឱ្យស្របទៅតាមខ្លឹមសារអនុក្រឹត្យលេខ ៧២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពីកិច្ចដំណើរការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន។

..., ថ្ងៃទី ២៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៥
នាយកក្រុមហ៊ុនដូទីសាយហ្គន-ប៊ិញហ្វឿក (អេស ប៊ី ខេ)

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៥
នាយកក្រុមហ៊ុនអ៊ុនវ៉ាយរ៉ូថេក សឺវីស

ENVIROTECH SERVICE Co., Ltd.
KINGDOM OF CAMBODIA